

slaget indeholder om Opsigelse og om Udbetaling af tilgodehavende Løn, indeholder det ogsaa det nye, at vi foreslaa Bestemmelser om, at disse Arbejdere skulle have tariffmæssig Arbejds løn og tariffmæssig Arbejdstid eller den Arbejds løn og Arbejdstid, som er gældende paa den Egn, hvor Arbejdet udføres. Det forekommer os af forskellige Grunde at være nødvendigt at have en saadan Bestemmelse i den Lovgivning, der omfatter disse udenlandske Arbejdere. Thi ved Polakimporten er der jo en Fare til Stede for Landets øvrige Arbejdere, og hvis den Udvikling, der nu foregaar, fortsætter sig med en Arbejds løn, der i mange Tilfælde er lavere end den danske Arbejdere forlange, er der dog Anledning til at tage et vist Hensyn til disse Forhold og ved Lovgivning fastslaa, at de Mennesker, der have Brug for denne Arbejds kraft, ogsaa tilpligtes at betale, hvad der er gældende Tarif her i Landet.

Vi foreslaa endvidere, at der skal beskikkes en eller flere sprogkyndige Tilsynsmænd. Den Lov, der vedtoges i forrige Samling, indeholder en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren kan beskikke saadanne Tilsynsmænd. Men vi tro ikke, det er nok, at Muligheden og Bemyndigelsen for Ministeren ere til Stede; vi mene, det er ganske fornødent, at saadanne Tilsynsmænd virkelig beskikkes i den Udstrækning, man er i Stand til at faa dem. Vi erkende Vanskeligheden ved at faa saadanne sprogkyndige, russisk- og polskkyndige Folk ansatte. Men derfor siger vort Forslag, at der skal beskikkes en eller flere. En maa det ganske sikkert være muligt at faa, og det er ganske sikkert ogsaa muligt at faa flere, saa Landet kan blive inddelt i visse Afdelinger paa lignende Maade, som Tilfældet er ved vor Fabriklovgivning. Disse Tilsynsmænd, anvendte, som vi foreslaa det senere hen i Lovforslaget, i Forbindelse med en Udvidelse af Bestemmelserne om Mægling, naar der opstaar Tvist og Strid om det ene eller andet paa Arbejdsstedet, ville ganske sikkert være heldige. Den højtærede Justitsministers Omtale af de to Sager, som have været omtalte i „Social-Demokraten“, viste jo, at der for disse Folk, disse Polakker, vel er Grund til at søge Tvistepunkter afgjorte paa anden Maade end ved Hjælp af Egespir og den Slags Ting. Den Retløshed, hvorunder det nu faktisk viser sig, at Polakker og lignende udenlandske Arbejdere i mange Tilfælde leve, er der Grund til at ophæve. Der er Grund til at udvide Adgangen for disse udenlandske

Arbejdere til at faa deres Ret i de Forhold, der kunne opstaa. Selv om disse Arbejdere have gjort sig skyldige i mindre heldige Handlinger, selv om visse af dem kunne være brutale, hvad der jo ganske naturligt i de allerfleste Tilfælde kan tilbageføres til deres manglende Opdragelse og Kultur i Hjemlandet, selv om det er Tilfældet, er det dog nødvendigt, at vi fra Autoriteternes og Øvrighedens Side vise, at det er Meningen ogsaa at beskytte disse Arbejdere, at det er Meningen — og derom vilde det vist være godt, om der fra den højtærede Justitsminister blev gjort en Henstilling til Politivirigheden paa anden Maade, end det er sket —, at behandle disse Folk saa hensynsfuldt som muligt, at det er Meningen at betragte og behandle dem som andre Mennesker og ikke i den Grad lade Hensynet til, at de ere ukultiverede, være raadende, som det i nogle Tilfælde synes at være.

Den højtærede Justitsminister imødegik jo en Artikel i „Social-Demokraten“ om de to Polakaffærer fra Lolland, som have været omtalte. Jeg har tidligere gaaet i den Tro, at den højtærede Justitsminister var en forholdsvis human Mand; men jeg er bleven grundig skuffet ved at høre og bagefter læse den Tale, den højtærede Justitsminister holdt vedrørende disse to Forhold. Det forekommer mig, at de ikke vidne om nogen human....

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem ikke at give Anledning til en Debat herom, før Sagen kommer til første Behandling. Der kan jo nemlig ikke svares nu.

Staining: Jeg skal gerne undlade at nævne den højtærede Minister, men det, jeg ønskede at sige om ham, skulde tjene til Belysning af det Forslag, vi tillade os at forelægge. De to Tilfælde, som have været omtalte, vidne jo om, at der er saadanne Tilstande til Stede for de udenlandske Arbejdere, at der er Grund til at bestræbe sig for at ordne Lovgivningens Bestemmelser med Hensyn til Afgørelse af Tvistemaal osv. paa en heldigere Maade end tidligere.

I det ene Tilfælde havde en Forvalterovre paa Lolland slaæet en Polak i Hovedet med et Skovlskaft, siges der. Da denne Sag kom for Retten, talte man ved Forligsprøven om en Afgørelsesmaade, og der blev foreslaæet en Erstatning paa 20 Kr. til vedkommende Polak, fordi han havde faaet slaæet et meget stort Saar i